

răspîndind în rîndurile elevilor și studenților cunoașterea limbii ruse și a literaturii ruse clasice și sovietice. O parte dintre absolvenții secției de slavistică de la Facultatea de filologie din București, avînd specialitatea limba ucraineană, sîrbo-croată, slovacă au fost repartizați să lucreze în școlile cu limbile de predare respective. Demn de subliniat este faptul că unii dintre ei sînt reprezentanți ai naționalităților conlocuitoare, care au astfel posibilitatea să studieze la facultate limba și literatura maternă, pentru a deveni cadre de valoare în dezvoltarea culturii noastre multinaționale.

O asemenea extindere a învățămîntului filologic în domeniul slavistici nici nu putea fi concepută înainte. În Republica Populară Romînă, ea este o expresie vie a prieteniei dintre poporul romîn, popoarele U.R.S.S. și ale țărilor slave democrat-populare prietene, este o dovadă grăitoare a politicii naționale duse de Partidul Muncitoresc Romîn și de Guvernul Republicii Populare Romîne.

În ceea ce privește cercetarea științifică în domeniul lingvisticii slavo-romîne, demn de remarcat este faptul că, alături de generația vîrstnică de slaviști romîni, în frunte cu academicienii Emil Petrovici și Alexandru Rosetti, se ridică noi cercetători, formați în țară și în străinătate în anii regimului democrat-popular. Primele rezultate obținute de aceștia în cercetarea științifică s-au și făcut simțite în ultimii trei-patru ani. Prin eforturile unite ale tuturor cercetătorilor în domeniul filologiei slave și slavo-romîne, studiile întreprinse pînă acum vor trebui continuate și extinse, în așa fel încît slavistica romînească să ocupe locul ce i se cuvine, atît între disciplinele similare din țara noastră, cît și în cadrul slavisticii internaționale.

Crearea pentru prima dată în țara noastră a Asociației slaviștilor din R.P.R. (1956) a dus la o extindere simțitoare a activității științifice în domeniul slavistici și al studierii relațiilor slavo-romîne. În decurs de trei ani, Asociația și-a lărgit rîndurile cu repeziciune, ajungînd să cuprindă un mare număr de cadre didactice și cercetători științifici care lucrează în domeniul slavistici și se preocupă de problemele slavo-romîne în lingvistică, literatură, istorie. În special activitatea Asociației s-a intensificat în legătură cu pregătirile pentru cel de al IV-lea Congres internațional al slaviștilor, care s-a ținut la Moscova în septembrie 1958² și în cinstea căruia Asociația slaviștilor din R.P.R. a publicat primele trei volume de cercetări sub titlul comun «Romanoslavica»³. Participarea la congres a unei delegații destul de numeroase din țara noastră, sub conducerea acad. E. Petrovici, președintele Asociației slaviștilor din R.P.R. și membru în Comitetul internațional al slaviștilor, referatele ținute de membrii delegației (acad. E. Petrovici, acad. Al. Rosetti, M. Novicov, I.C. Chițimia, I. Pătruț, D.P. Bogdan, E. Fodor, G. Mihăilă), intervențiile la discuții, primirea călduroasă de care s-au bucurat volumele «Romanoslavica» la congres sînt semne evidente ale unei creșteri

² Vezi G. Mihăilă, *Al IV-lea Congres internațional al slaviștilor*, LR, VII, 1958, nr. 5, pp. 73—76; V. Vascenco, *IV. Международный съезд славистов*, «Culegere de studii» (Inst. «Maxim Gorki»), București, 1958, pp. 129—136. Cf. V. V. Vinogradov, *Итоги IV Международного съезда славистов и наши задачи в области славянской филологии*, «Известия АН СССР, отд. лит. и яз.», XVII, 1958, fasc. 6, pp. 489—500; A. N. Robinson, *IV Международный съезд славистов (Краткий отчет)*, ibidem, p. 570—574.

³ Vezi recenzia publicată în SCL, X, 1959, nr. 1, pp. 127—138 de Gh. Boloșcan și G. Mihăilă.